

варвѣши подиръзъ нѣго и бѣлваше възъ чѣтъ хѣлъ
врѣзъ нѣго. Начѣлникатъ, като си влѣзи
въ кѣщи, повилѣ на слѣгата си да запали
финѣръватъ и да йде да испровѣди челоуѣка
до кѣщата мѣ.

НЕНАДѢЖДА МОЛБА.

Алѣксѣандръ са бѣше накарналъ да разсѣпе
градѣтъ лампѣакъ, защото са бѣха противъ
нѣго. Съ нѣго градъ вѣше Янисѣамѣнъ нѣго-
ватъ риторическѣй ѡучитѣль, той ислѣзи то-
гѣзи да йде да са помѡли на царѣватъ да
ги прости; но Алѣксѣандръ токо като го видѣ:
закалѣ са чи не ще стѡри шото ще мѣ поѣши.
Тогѣзи онзи мѣдрый челоуѣка начѣна да мѣ
са мѡли да разсѣпе градѣтъ, и Алѣксѣандръ
като чѣ това тѡлкози заради клѣтвата, ко-
лото и запади ѡумната тѣзи молба прости
лампѣаканѣтъ.

ВЪТІНА МѢДРОСТЬ.

Діонисъ Сикелійскіятъ царь ѡтѣде да са
разхѡжда ѣдинъ дѣнь ѣзъ панаѣръватъ, и
като глѣдаше стѡкитѣ шѡ са продаваха,
видѣ ѣдногѡ філософа, и ѡтѣде при нѣго
та го поѡыта, шѡ продага; а той рече, мѣдрость.

Ами